

Joseph Freiherr von Eichendorff,
Mondnacht

Es war, als hätt' der Himmel
Die Erde still geküsst,
Dass sie im Blütenschimmer
Von ihm nur träumen müsst'.

Die Luft ging durch die Felder,
Die Ähren wogten sacht,
Es rauschten leis die Wälder,
So sternklar war die Nacht.

Und meine Seele spannte
Weit ihre Flügel aus,
Flog durch die stillen Lande,
Als flöge sie nach Haus.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOSEPH FREIHERR VON EICHENDORFF (*1788-03-10 – †1857-11-26).*

Arg-165-325 (2004-02-06 18:54:26)

Joseph Freiherr von Eichendorff,
Luna nokto

tradukita de Manfredo Ratislavo

La Tero, de l' Ĉielo
Kisita sajnigis Ŝi, 1)
Ke en florbril' Ŝi devus
Songadi nur pri Li.²

La vent' tra l' kampoj blovis,
Ondetis la spikar',
Susuris la arbaroj
Kaj brilis la stelar'.

Animo mia alten
Sin svingis de la Ter'
Kaj flugis kvazaŭ hejmen
Trankvile tra l' aer'.

*Traduko de la Germana poemo "Mondnacht" de JOSEPH FREIHERR VON EICHENDORFF (*1788-03-10 – †1857-11-26) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04).*

Arg-165-327 (2004-02-06 19:30:51)

²La vortoj „Ŝi“ kaj „Li“ estas tie ĉi skribitaj majuskle por esprimi, ke la la Tero kaj la Ĉielo estas kvazaŭ personigitaj de la poeto.